

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 1T/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3721010093
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2021:3721010093.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. 05. 2021 samosudcom JUDr. Ivom Hlucháňom, v trestnej veci obžalovaného: W. L., nar. XX. XX. XXXX v B., trvale bytom O. W. L., W. L., okr. B., t.č. ÚVV a ÚVTOS, Q., pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., takto

rozhodol:

Obžalovaný W. L., nar. XX. XX. XXXX v B., trvale bytom O. W. L., W. L., okr. B., t.č. ÚVV a ÚVTOS Q.

je vinný, že

dňa 04.12.2020 v presne nezistenom čase v doobedňajších hodinách, po tom ako otvoril neuzavreté vstupné dvere bytu v bytovom dome na ulici Z. č. XX/XX v M. A., okres D., majiteľky Q. A., vošiel do kuchyne uvedeného bytu, kde sa v tom čase nachádzala iba maloletá Ž. R., nar. 31.01.2004, ktorú obv. L. osobne poznal a mal vedomosť o jej veku, pričom táto ho po vstupe do bytu vyzvala, aby okamžite odišiel, čo však obv. W. L. odmietol a maloletú Ž. R. požiadal, aby ho pobožkala, čo však odmietla a opakovane ho vyzvala, aby z bytu odišiel, na čo ju však obv. W. L. chytil obidvoma rukami za ramená a zatlačil ju do vedľajšej izby slúžiacej na spanie, kde ju zvalil na posteľ, ľahol si na ňu a začal jej obchytkávať prsia, bozkával ju na pery a krk, následne jej stiahol tepláky a nohavičky, avšak iba z jednej nohy, nakoľko na druhej nohe mala ortézu, následne prstami jednej ruky vnikol do jej vagíny, druhou si rozopol zips na nohaviciach, vytiahol si penis a začal sa sám uspokojovať, a napriek tomu, že ho maloletá Ž. R. žiadala, aby prestal a odišiel, inak bude kričať, jej obv. W. L. povedal, že ak bude kričať, tak ju zabije, po čom maloletá Ž. R. z obavy o svoj život nekričala a nebránila sa, pričom po tom ako do bytu vošla maloletá A. K., nar. 10.07.2008, obv. W. L. s konaním ihneď prestal, zapol si zips na nohaviciach, z izby vybehol do kuchyne, kde si sadol na váľandu pod oknom a v byte zotrval ešte asi 10 minút aj napriek tomu, že ho maloletá Ž. R., ktorá stále sedela v izbe a plakala, žiadala aby z bytu odišiel, toto neurobil a z bytu odišiel až potom, ako mu maloletá A. K. povedala, že na neho pustí psa,

t e d a

- násillím a hrozbou bezprostredného násillia donútil iného k iným sexuálnym praktikám a taký čin spáchal na chránenej osobe - dieťati,

- neoprávnene vnikol do obydllia iného a neoprávnene tam zotrval,

t ý m s p á c h a l

- zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák.,

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

a z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. d), písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., §42 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný a zároveň súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 56 (slovom: päťdesiatšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa ruší výrok o treste z Trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 12T/11/2021 zo dňa 22. 02. 2021 vyhlásený dňa 25. 02. 2021, právoplatný dňa 09. 03. 2021, ktorým trestným rozkazom bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. účinného do 01. 08. 2019, za čo mu bol uložený spoločný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 24 mesiacov, pri súčasne zrušenom výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu v Považskej Bystrici sp. zn. 1T/164/2019 zo dňa 27. 07. 2020, právoplatný 25. 08. 2020, ako aj všetky výroky na tento zrušený rozsudok nadväzujúci, ktorý vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Považskej Bystrici podal na menovaného obžalobu pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku.

Obžalovaný v rámci prípravného konania odmietol vypovedať pri oboznámení sa so závermi vyšetrovania však uviedol, že svoju trestnú činnosť ľutuje. Na hlavnom pojednávaní sa k spáchaniu trestnej činnosti v plnom rozsahu doznal.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. 05. 2021 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., teda, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu a na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal „áno“.

Nakoľko prokurátor súhlasil s prijatím vyhlásenia obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania uvedeného skutku.

Podľa § 257 ods. 8 Tr. por. ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa ods. 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu a akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranné opatrenia.

Súd vykonal dokazovanie k uloženému druhu trestu a jeho výmere, ako aj dokazovanie k možnému uloženiu ochranného opatrenia a to oboznámením so závermi znaleckého posudku MUDr. E. N., so správou z ÚPSVaR F., správou z Reedukačného centra E., správou ÚVV a ÚVTOS B., správou od zamestnávateľa, správou o povesti z Obce M. A., výpisom z ústrednej evidencie priestupkov MVSR, odpisom z registra trestov, rozhodnutím - trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 12T/11/2021 a inými listinnými dôkazmi a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovné:

Podľa záverov znaleckého posudku MUDr. E. N. obžalovaný netrpí žiadnou sexuálnou úchylkou, nie je potrebné, aby mu bolo ukladané akékoľvek ochranné opatrenie. U obžalovaného však znalec zistil, že tento trpí poruchou osobnosti čiastočne sa odvíjajúcou od diskretného, bezprostredne nerozpoznaného až po určitej dobe organické perinatálne poškodenie centrálného nervstva s následnou poruchou ADHD a následnou poruchou osobnosti zmiešanou s rysmi emočnej instability, explozivity, avšak v čase spáchania trestnej činnosti netrpel žiadnou sexuálnou úchylkou, ani deviáciou, jednalo sa u neho od detstva o zvýšené sexuálne pudenie so síce násilnejším domáhaním eroticko-sexuálneho uspokojenia,

ale bez charakteristických čŕt tzv. patologickej sexuálnej agresivity, pričom tento sa v minulosti v čase puberty liečil pre poruchu ADHD.

Podľa správy z ÚPSVaR F. obžalovaný ako maloletý sa nachádzal v Centre pre deti a rodiny Q. na základe rozhodnutia Okresného súdu Považská Bystrica pre problémové správanie. Do svojej plnoletosti bol následne umiestnený naposledy do RC E..

Podľa správy z Reedukačného centra E. bol hodnotený ako lenivý, arogantný a nezodpovedný. Dopúšťal sa častých priestupkov.

ÚVV a ÚVTOS B. vo svojej správe uviedol, že obžalovaný počas výkonu väzby mal určité nedostatky, avšak zachováva zásady slušného správania, jedenkrát bol disciplinárne pokarhaný za sebepoškodzovanie. Zamestnávateľia ho hodnotia priemerne, z miesta bydliska nie je dobre hodnotený, je agresívny, násilnícky, mal problémy s alkoholom. Podľa výpisu z evidencie priestupkov bol viackrát postihnutý pre majetkové priestupky. V minulosti bol štyrikrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 12T/11/2021-185 zo dňa 22. 02. 2021, právoplatný 01. 04. 2021 pre majetkovú trestnú činnosť, za čo mu bol uložený spoločný súhrnný trest v trvaní 8 (slovom: osem) mesiacov s podmieneným odkladom na 1 (slovom: jeden) rok, pričom bol súdený ako mladistvý. Aj predchádzajúce odsúdenia boli všetko majetkového charakteru.

Na základe takto vykonaného dokazovania a to s ohľadom na samotné vyhlásenie obžalovaného vine, potom súd kvalifikoval konanie obžalovaného ak zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., nakoľko mal súd jednoznačne za preukázané, že tento násillím a hrozbou bezprostredného násillia donútil iného k iným sexuálnym praktikám a taký čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi a neoprávnene vnikol do obydllia iného a neoprávnene tam zotrval.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. súd pri určovaní druhu trestu a výmery u obžalovaných prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osoby obžalovaných a ich pomery, ako i možnosť ich nápravy. Súd prihliadol na to, že trest má okrem iného zabezpečiť v prvom rade ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu bráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho nápravu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne má mať trest aj preventívny charakter v tom, že iných odradí od páchania trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, keď odcudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) aj trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 41 ods. 1 veta prvá Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom spáchaný dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu z uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Súd pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného vychádzal zo zákonnej sadzby z uvedených trestných činov najprísnejšieho a to zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. a to v rozpätí 7 až 15 rokov.

Na základe takto vykonaného dokazovania potom súd mal za preukázané, že u obžalovaného boli splnené dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. d) Tr. zák., teda, že tento spáchal trestný čin v blízkom veku mladistvých a podľa § 36 písm. l) Tr. zák., teda, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák. teda, že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda, že bol už za trestný čin odsúdený, takže pomer poľahčujúcich okolností k priťažujúcim okolnostiam bol 2:2.

Pri ukladaní trestu u obžalovaného teda súd vychádzal zo základnej sadzby 7 až 15 rokov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., teda že je vinný zo spáchania trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu a splnil všetky podmienky, aby súd mohol takéto vyhlásenie prijať, pri ukladaní trestu súd zohľadnil túto skutočnosť a u obžalovaného pristúpil k zníženiu trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. a to aj s poukazom na ustálenú súdnu prax a stanovisko Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, ktoré bolo prijaté v trestnej veci sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27. 06. 2017. Na základe týchto skutočností dospel súd k záveru, že účel trestu u obžalovaného bude dosiahnutý aj zníženým trestom v trvaní 56 mesiacov. Súd pri ukladaní trestu a jeho výmery bral do úvahy vek obžalovaného, možnosť jeho nápravy, ako aj skutočnosť, že doposiaľ sa z pohľadu súdu nedopúšťal závažných prečinov a zločinov, na druhej strane treba podotknúť, že obžalovaný mal prakticky neustále od jeho útleho veku problémy spojené s jeho správaním, čo jednak možno pripísať k jeho poruche ADHD, avšak tento v každom zariadení, v ktorom bol od detstva umiestňovaný sa správal agresívne, dokonca požíval alkoholické nápoje a experimentoval s drogami.

Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že práve nepodmienečným trestom odňatia slobody bude v dostatočnej miere naplnený účel trestu v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a takýmto trestom bude dostatočne splnený účel trestu v tom, že vytvorí podmienky k náprave obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a bude zabezpečený prevýchovný charakter v tom, že iných odradí od páchania trestných činov a zároveň v ňom bude premietnuté aj morálne odsúdenie spoločnosti páchatel'a takýchto trestných činov.

Nakoľko súd obžalovaného odsudzoval za dva trestné činy, tomuto ukladal v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody za použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák..

Súd odsudzoval páchatel'a za skutok, ktorý spáchal skôr ako bol súdom I. stupňa vyhlásený iný jeho odsudzujúci rozsudok a to konkrétne z trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 12T/11/2021, takže súd ukladal zároveň popri úhrnnom treste obžalovanému v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest, pričom v zmysle § 42 ods. 2 súd zároveň zrušil výrok o treste z vyššie citovaného trestného rozkazu, ktorým mu bol uložený pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní osem mesiacov s podmieničným odkladom na skúšobnú dobu jedného roka, pričom uvedený trestný rozkaz bol vyhlásený 25. 02. 2021 a nadobudol právoplatnosť 01. 04. 2021.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu do nápravnovýchovného ústavu s minimálnym stupňom strázenia, nakoľko tento v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na základe týchto skutočností potom súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) **p r o k u r á t o r** pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) **o b ž a l o v a n ý** pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) **p o š k o d e n ý** pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) **z ú č a s t n e n á o s o b a** pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba (§ 307 Tr. por.).

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).